

РЕШЕНИЕ

№ 170

София, 19 юли 2013 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, трето наказателно отделение, в съдебно заседание на деветнадесети март две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕЛИЯНА КАРАГЪЗОВА

ЧЛЕНОВЕ: ВЕРОНИКА ИМОВА

СЕВДАЛИН МАВРОВ

при участието на секретаря Ив. Илиева

и в присъствието на прокурора Д. ГЕНЧЕВ

изслуша докладваното от председателя (съдията) ЕЛИЯНА КАРАГЪЗОВА

дело № 395/2013 година

Производството е образувано на основание касационен протест на Апелативна прокуратура С., касационна жалба на адвокат С. Р. от САК пълномощник на частните обвинители и граждански ищци Р. С. Н., Г. Л. Н., П. Г. У., В. А. У., Л. Г. К., Й. Т. К., Е. И. С., А. М. А. и частните обвинители Р. К. Б., М. К. М. и Д. К. Я., и касационна жалба на адв. Л. К.-повереник на А. И. В.-майка и законен преставител на малолетната М. М. М. срещу решение № 128 от 12.01.2013г. по внохд № 731/2012г. по описа на Софийски апелативен съд-наказателна колегия-8-ми състав.

В протеста, който се поддържа от представителя на Върховната касационна прокуратура се излагат доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при оценката и анализа на доказателствата, довели до неправилно приложение на материалния закон. Прави се искане да се отмени решението и делото върне за ново разглеждане.

В жалбата на частните обвинители и граждански ищци се поддържа, че двете предходни съдебни инстанции са допуснали съществени процесуални нарушения при събиране, проверка и оценка на доказателствата. Тези нарушения са довели и до неправилното приложение на материалния закон. Прави се искане да се отмени изцяло присъдата в оправдателната ѝ част, с която подс. А. Е. М. и подс. С. З. Г. са признати за невиновни и оправдани по обвинението по чл.116, ал.1 т.4 пр.3 и т.9 вр.с чл.115 вр.с чл.20, ал.2 вр.с чл.18, ал.1 НК и делото да се върне за ново разглеждане.

В жалбата на адв.Л. К. също се сочи, че въззивният съд е допуснал нарушение на закона и на процесуалните правила, тъй като доказателствата по делото безспорно дават отговор за съпричастността на подсъдимите Г. и М. в убийството извършено на 30.07.2004г. в клуб-ресторант „С. “. Моли решението да се отмени и делото върне за ново разглеждане.

По жалбите прокурорът даде заключение, че са основателни.

Върховният касационен съд, за да се произнесе съобрази следното:

С присъда № 244 от 27.07.2011г. по нохд № С 1-2006 г. Софийският градски съд е признал подсъдимите Т. Д. Д., С. З. Г., А. Е. М., Г. Й. С. за НЕВИНОВНИ в това, че на 30.07.2004г. в [населено място], [улица], в клуб-ресторант ”С.”, в съучастие като съизвършители помежду си и с други неустановени лица умишлено са умъртвили М. Б. Б., Л. Л. Н., Г. П. У., В. К. М., М. Й. К. и М. Д. М. и направили опит умишлено да умъртвят А. М. А. и Е. И. С., като опита за последните двама пострадали е останал недовършен по независещи от волята им причини, като деянието е извършено предумишлено, с особена жестокост и по начин и със средства опасни за живота на мнозина, чрез използване на огнестрелно оръжие и на обществено място, поради което и на основание чл.304 НПК ГИ ОПРАВДАЛ по повдигнатото им обвинение за извършено престъпление по чл.116, ал.1 т.4 пр.3, т.6 и т.9 вр.с чл.115 вр.с чл.20, ал.2 вр.с чл.18, ал.1 НК.

Съдът е признал подсъдимия Т. Д. за НЕВИНОВЕН в това, че на неустановена дата придобил и до 09.08.2004г. в [населено място], [улица][жилищен адрес] ет.4,ап.30 държал огнестрелно оръжие-1 бр.пистолет”М.” с фабр.№ АЕ 3439 и боеприпаси: 45 бр.патрони кал.9х 18 мм. ”М.” и 120 броя патрони кал.7,65 мм.-общо 165 броя патрони,без да има надлежно разрешение за това,поради което и на основание чл.304 НПК ГО ОПРАВДАЛ по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл.339,ал.1 НК.

Съдът е признал подсъдимия С. Г. за НЕВИНОВЕН в това, че на неустановена дата,без надлежно разрешение,придобил,съхранявал и държал до 10.08.2004г. в [населено място],ж.к.”Г.”,[жилищен адрес] високорисково наркотично вещество-1.437 грама марихуана,със съдържание на активен компонент- тетраhydroканабинол 0.4 тегловни процента,на стойност 8.62/осем лева и шестдесет и две стотинки/,поради което и на основание чл.304 НПК ГО ОПРАВДАЛ в извършване на престъпление по чл.354а,ал.1 пр.3,5 и 6 НК.

Съдът е ОТХВЪРЛИЛ предявените срещу подсъдимите граждански иски на Й. Б.,М. Б.,Р. Н.,Г. Н.,П. У.,В. У.,Л. К.,Й. К.,Е. С.,А. А.,като неоснователни.

С обжалваното и протестирано решение Софийският апелативен съд е ПОТВЪРДИЛ присъдата.

По касационния протест:

Поддържа се,че апелативният съд потвърждавайки присъдата е допуснал съществени напущения на процесуалните правила и на материалния закон.

К. състав след проверка на правилността на протестираната присъда в рамките на касационните основания изложени в протеста,намери същия за ОСНОВАТЕЛЕН:

Доводите в протеста за допуснати нарушения на процесуалните правила,довели до нарушение на материалния закон намират подкрепа в данните по делото.

Въпреки пространните мотиви, с които въззивният съд излага съображения в подкрепа на изводите на първата инстанция,преценката за правилността на постановената от последната присъда е направена без пълен и цялостен анализ на доказателствата относими към предмета по чл.102 НПК.

Преценката, че извършените процесуални действия на стадия на досъдебното производство са опорочени и не следва резултатите от тях да се ценят като годно доказателствено средство, е направена без доказателствата да се проследят в тяхната хронологична връзка. Всяко доказателство е ценено само за себе си, като по същество са отхвърлени доказателствата релевантни за обвинението. Съдът е изразил съмнение в годността на извършените процесуални действия, а там където последните са били облечени в съответната законова форма, е подложил на съмнение гласните доказателства, които са събрани именно за да потвърдят законосъобразността на тези действия. Този подход на въззивната инстанция по същество води до извод, че доказателствата събрани от обвинителната власт-страна в процеса, поради изложеното не могат да послужат като основание за други изводи, извън приетите от двете съдебни инстанции.

Въпреки техническата експертиза изготвила заключение на досъдебното производство и заключението на назначената и изслушана в хода на въззивното следствие по реда на чл.332 НПК видео техническа експертиза,заключаващи,че единият от двата автомобиля заснети на камерата на [улица] именно л.а."Нисан „Примера" открит след престъплението на 31.07.2004г.на [улица],въззивният съд е приел,че не е налице идентичност между него и използваният при разстрела в заведението на ул."К. № 6 автомобил"Нисан Примера".На л.111 от възз.дело,експертизата е заключила,че „има пълно съвпадение на форма,размери и разположение на елементите по всички приложени методи на сравнение,от което може да се направи заключението,че на касетата,съдържаща запис от 15:15:00 до 15:17:00ч на 30.07.2004г. е заснет автомобил „Нисан" модел"Примера",отбелязан в настоящия протокол като автомобил А". Заключение е резултат от извършеното фотосъпоставяне на кадрите,съдържащи първия автомобил условно обозначен А,заснет в касетата от камери № 7 и № 8 на охранителната система на сградата находяща се на [улица],предадена с протокол за доброволно предаване от 30.07.2004г. и тези от записа на касетата от проведения следствен експеримент с л.а."Нисан Примера",открит на 31.07.2004г. на [улица]. Съдът на л.269 от делото е приел,че независимо от установеността на марката на единия от автомобилите,не била установена неговата индивидуализация по частни признаци,поради което не е установена и идентичността му с автомобила намерен на [улица],за който е прието,че е собственост на св.Л..Експертите са пояснили/л.194/,че резолюцията на заснемащата камера е недостатъчна за извличане на такива частни признаци,като подбитости драскотини,счупени фарове и др.поради което и наличната вдлъбнатина от лявата страна на задницатата,вляво от номера/л.192 пок.св.Л./ не биха могли да се фиксират от камерата.По тази причина не са разчетени и номерата на автомобилите,каквата задача е била поставена на експертите.

Въпреки изложеното и въпреки намерените в изоставения автомобил сигнална полицейска лампа,бронежилетка,човешки косъм, който е бил в условия на близък изстрел, съдът е отхвърлил обвинителната теза,че именно с намерения автомобил извършителите на убийството са се придвижили до местодянието и с него се оттеглили от последното.

Съдът не е приел и резултатите от извършения оглед на процесния автомобил. Установено, че автомобилът е бил видян от св.В.-полицейски служител още на 30.07.2004г., но е съобщил за него на 31.07.2004г. Веднага след това бил извършен оглед на автомобил "Нисан Примера", оставен без регистрационни табели. При огледа били намерени и иззети веществени доказателства-сигнална лампа, 1 бр. сигнално газов пистолет "ИЖ-79—8" преработен за стрелба с патрони калибър 9x19 мм., 1 бр. полиетиленова бутилка от 1,5 литра минерална вода, марка „горна баня“, съдържаща жълтеникава на цвят течност с характерен мирис, и др. Пистолетът бил открит и иззет с патрон в цевта и пълнител с 6 патрона в него.

Първият оглед е проведен в 11.30ч. Съдът е приел, че извършените с него процесуално следствени действия са били съобразени с нормите на НПК. Въпреки това, е приел, че резултатите от тези действия не следва да се кредитират при изграждане на вътрешното му убеждение относно фактите по делото. Аргументите на съда са: че автомобилът е бил с отворени врати и прозорци без надзор за времето до 11.30ч на 31.07.2004г., при което е било възможно намерените в него предмети да са привнесени, добавени или подменени. Съществувало съмнение, защо бутилката с жълтеникавата течност не била намерена при първия оглед, а едва при втория в 14.30ч., нямало данни как автомобилът е бил придвижен от "К." № 1 до сградата на НИКК-МВР и дали е бил запечатан след първия оглед. Приел е, че протоколите за оглед в частта, в която са били иззетите намерените при огледа вещи имащи отношение към предмета на престъпление, е следвало да бъдат приобщени към доказателствената съвкупност със санкция от съда. Извън това, съдът по същество е изключил като годни и показанията на св.Г.-поемно лице при първия оглед-който бил стоял на около 100 метра от автомобила, а св.Т. не бил забелязал процесната бутилка.

Съдът не е проследил показанията на св.Т./л.20 от първ.дело/,който е заявил,че е бил извършен външен оглед на автомобила,не е видял някой да влиза в него,а отвън видял на седалките полицейската жилетка и сигналната лампа.Св.Ж./л.22 от първ.дело/ участвал при втория оглед е посочил „мисля, че бяха запечатани вратите,когато го докараха пред НИКК”,заявил е още,че огледа е бил вътре в автомобила и тогава зад шофьорската седалка е била намерена бутилката със жълтеникава течност,която била пълна.Освен това е пояснил,че „технически колата се докара с паяк на служба КАТ,и автомобилът е бил запечатан”.

Преценката на съда, че за извършеното процесуално действие-огледи и изготвяне на протоколи за тях са опорочени,защото не е искано разрешение респективно одобрение от съдия,не почива на законовите изисквания на разпоредбата на чл.155 НПК.Целта на огледа е да се разкрият,непосредствено да се изследват и да запазят следи от престъплението и други данни необходими за изясняване на обстоятелствата по делото. За това процесуално действие в чл.155 и чл.156 НПК не се изискват разрешение или одобрение от съдия.Доколкото при това процесуално действие се откриват и изземват предмети,следи и пр. според мястото,на което са открити, се обсъжда и необходимостта от прилагане на чл.161,ал.2 НПК.В случая,предметите веществени доказателства са открити и иззети , от изоставен автомобил,без установен собственик или владелец към момента на извършване на това процесуално действие. В този смисъл не са нарушени правата и личната сфера на когото и да е, още повече, че става въпрос за първоначални процесуални действия,след сигнал за тежко криминално престъпление и преди да е установен или заподозрян евентуален извършител. Законосъобразността на действията е потвърдена и от разпитаните поемни лица,поради което и неоснователно тези действия са приети за негодни и неотнормирани към доказателствената съвкупност.

По отношение на вторият автомобил заснет на видеокамерата, използван от извършителите, съдът е приел, че не е л.а. Субаро Л.". Съдът не е взел предвид заключението на видеотехническата експертиза. Назначената в хода на въззивното съдебно следствие видеотехническа експертиза е заключила, че вторият л.а. с усл. обозначение "Б", заснет в касетата , съдържаща запис от 15:15:00 до 15:17:00ч на 30.07.2004г. най-вероятно е марка „Субаро” модел”Л.“, модификация SS /спорт-седан/ във версия произвеждана в интервала 1989-1993г. Изследването почива на фотосъпоставяне на кадрите съдържащи автомобил с условно обозначение Б от запис на обект №1 и изображения на действителни л.а., „Субаро-Л.". Установено е съвпадение на форма, размери, разположение на елементите в задната част на автомобила и др. Установеното сходство в редица 7 елементи между заснетите автомобили са дали основание на експертизата да депозира заключението в горния смисъл. Следва да се отбележи, че съпоставянето не е извършено с реален автомобил, тъй като намереният по пътя към [населено място] ден след разстрела в ресторант”С. „, автомобил от същата марка, е бил изцяло опожарен. В същото време сходното между автомобил”Нисан Примера” и „Субаро-Л.“, заснети на видеокамерата е, че и двата са били откраднати от техните собственици-св.Л. и св.Н. преди инкриминираното деяние. Не е съобразено, че установената на [улица] изфабрикувана регистрационна табела е с видим номер, съответстващ именно на такава марка и модел лек автомобил, както и обстоятелството, че в лекия автомобил”Нисан” е намерена бутилка със запалителна течност-бензин, а вторият автомобил”Субаро Л.” е бил запален.

От заключението на вещото лице М. Б. поддържано в съдебно заседание на 13 юли 2009г./л. 260/ е видно,че съдебно медицинската експертиза на веществени доказателства по метода на Д. профилиране № 206/2004г./том у л.82-85 от сл.д./ биологичният материал от гърловината на бутилката,лично иззет от вещото лице,е оставен от подсъдимия Ан.М..Физико химичната експертиза/тм.2 л.88 от сл.д./ изготвена и поддържана от експертите В. П. и Н. А. в същото съдебно заседание,върху процесната бутилка са намерени дактилоскопни следи от ляв палец на лицето А. М.,следи от пръсти-среден,безименен и длан на същото лице.Следите са оставени при захват на бутилката,което прихващане включващо и насрещен пръст,обяснява механизма по който са останали върху държаната от М. бутилка.Вещите лица са пояснили,че отпечатьци върху бутилката от други лица не са установени.След сравняване на резултатите с дактилоскопните отпечатьци на лицето А. М. съхранявани в дактилоскопната картотека на НИКК-МВР е установено,че следите върху бутилката от минерална вода са оставени именно от М..

Д. в протеста за съществено процесуално нарушение относно изключването от доказателстваната маса на протокола за претърсване и изземване в дома на подс.Ст.Г. в [населено място],ж.к."Г." е основателен.

На л.272 от делото въззивният съд е приел,че СГС правилно е изключил от доказателствената съвкупност протокола за претърсване и изземване от 10.078.2004г. от дома на подс.Г. в [населено място]. Приел е, че протоколът отговаря на изискванията на закона и съдържа необходимите реквизити,но въпреки това,извършените процесуални действия били незаконосъобразни. Според съда това е така,защото едното поемно лице 27 г. св.Д. депозирал показания,които не съответстват на удостоверените с неговия подпис действия. Според съда това е достатъчно основание за дискредитиране на процесуалното действие, независимо от последователните,безпротиворечиви показания на другото поемно лице св.Б.,разпитвана на дос.пр. и в съд. зас и при проведената със св.Д. очна ставка. Приел е, че след като Д. е заявил, че макар и поемно лице, не е присъствал на претърсването и не е видял буркана с гилзата,то „степената на сигурност” с която се приобщавали веществените доказателства по делото чрез”изрядно проведено действие по претърсване и изземване”, не можело да бъде заместено от показанията само на единствен свидетел.

На л.244 от първ.дело/съд.зас. на 31.10.2007г./ св.Б. е заявила”аз ходих във всяка стая.И другият свидетел беше с мен.Заедно ходихме с екипа.Ние присъствахме с другия свидетел.Намериха в буркан гилза или патрон.Аз видях това. Буркана беше долу на земята.Беше до мен другия свидетел”. При проведената на 16.02.2011г. / л.152/ очна ставка със св. Д., Б. отново потвърждава ,че Д. е бил вътре в апартамента и е присъствал на действието по претърсване.

При тези доказателства и приетият за законосъобразен предвид изискванията на закона протокол, респ.подписването му без възражения и от св.Д.,съдът е приел за достоверни показанията на последния и по същество не е дал вяра на заявеното от св.Б..Не е изложил съображения защо приема за верни показанията на св.Д.,не е обсъдил противоречията в последните.Д. е посочил,че през цялото време е стоял в коридора на апартамента и не е имал видимост към стаите,а в същото време е твърдял,че процесният апартамент бил необитаем,без мебели.

Обстоятелството,че инкриминираните в този протокол вещи действително са намерени в жилището на Г.,се потвърждава и от последния. Подс.Г. е присъствал на процесуалното действие ,не е възразил по отношение на местонахождението им по време на претърсването,не е оспорил намирането,а само е изразил отношение си към различните вещи.Заявил е,че гилзата не е негова,че намерените СИМ карти не са негови,че намерената трева е на негов приятел. По време на претърсването е била намерена и иззета маратонка”А.” по подметката на която бил установен косьм,за който експерти са се произнесли,че е бил в условията на близък изстрел.По маратонките е било установено наличие на кръв,но поради малкото количество експертите не са могли да извлекат Д..

От балистична експертиза № 240/11.08.2004г. извършена от НИКК-МВР/т.23 8-12/ приета на съдебното следствие, е установено, че процесната гилза е била част от патрон 9x19 мм. ”парабелум” предназначен за стрелба с пистолет кал.9 мм.вкл. и с картечни пистолети кал.9 мм. Гилзата е била изстреляна със същото оръжие, с което са били стреляни част от изследваните обекти в приетата от съда балистична експертиза № 227/02.08.2004г. на НИКК-МВР, иззети при огледа на местопроизшествието от 30.07.2004г. в клуб ресторант ”С.” в [населено място], [улица]. Вещото лице Я. в съд.зас. на 30.10.2009г. е посочил, че процесната гилза отговаря на част от гилзите намерени и иззети от местопрестъплението при огледа на 30.07.2004г.

Намереният косъм е принадлежал на лице, по което е стреляно на разстояние до 1 метър, което заключават вещите лица Д. и М. в експертиза № 81/209/04г./т.3, л.147-154/ и в поясненията, които дават при депозиране на заключението в съд.зас. на 30.10.2004г. Категорично е установено, че морфологичните изменения в структурата на процесния косъм, не могат да настъпят при друг вид въздействие, а само при изстрел върху окосмена част на тялото-глава или крайник.

Основателен е довода в протеста относно изключването от доказателствената съвкупност на В. на използвани по делото СРС-ва и на фоноскопната експертиза назначена от НИКК-МВР. За нуждата на експертизата са били предоставени два броя материални носители-разговори проведени в 23.06ч. и 23.10ч. на 07.08.2004г. Основание за това били данните за гласова комуникация между подсъдимите Ан.М. и Ст.Г. след 30.07.2004г.

Задачата на експертизата е била да установи идентичност на гласовете провели разговорите. Вещите лица С. и М. изготвили протокол 250/12.08.2004г. и заключили, че е налице такава идентичност на гласовете записани на обект № 1-CD R. № 1703/04 и обект №2 -CD R. № 20/1881/06.08.04г. СГС в мотивите си не обсъжда данните от експертизата-протокол 250/12.08.2004г. В съдебно заседание по реда на чл.332 НПК въззивният съд е назначил по искане на прокурора сравнителна фоноскопна експертиза на гласовете записани на диск от В. на СРС съдържащ се в том 15/В./ със сравнителен гласов материал на С. Г. и А. М.. Представената в съд.зас. на 31.10.2012г. експертиза изготвена от вещите лица К. и С./л.131-133/ е установила, че в резултат на направения комплексен анализ и оценка на признаците извлечени от речевите сигнали от звукозаписите и сравнителния материал, може да се направи изводът, че лицето обозначено с „мъж“ в Протокол за веществено доказателствено средство № П-83 от 10.08.2004г. екз.№2 не е С. З. Г.. Поради липса на предоставен сравнителен материал от А. Е. М. не е била извършена сравнителна фоноскопна експертиза на подсъдимия.

В съдебно заседание М. е заявил, че не желае и няма да даде гласов материал.

Прокурорът е поискал от съда да задължи М. да се яви и даде гласов материал предвид задачата на експертизата. Съдът не е уважил искането, като се мотивирал, че предвид отказа на М. няма процесуална възможност да бъде изготвено заключението.

Определението на съда е в противоречие с процесуалната норма на чл.146 НПК,съгласно която органът, който назначава експертизата,може да изисква от обвиняемия образци за сравнително изследване.Нещо повече-обвиняемият и свидетелите са длъжни да предоставят изискваните образци,а при отказ те се изземват принудително с разрешение на съда.

Съдът не е изпълнил задължението си по чл.146,ал.3 НПК.В приложеното писмо на НИКК-МВР/л.128/ изрично е поискано от съда определение, с което лицата Ст.Г. и Ан.М. да бъдат призовани да се явят в Лаборатория по фоноскопия за да им бъде взет сравнителен материал за идентификационно изследване.

В том 15 от сл.дело са приложени разпечатки на разговори между мобилните телефони на подсъдимите Ан.М. и Ст.Г. проведени на 28.07.2004г. и 29.07.2004г. След 30.07.2004г. М. е ползвал СИМ карта с № 0899 780673.Спрямо него във връзка с този мобилен номер от 06.07.2004г. са били експлоатирани СРС-ва с разрешение от СГС,като от същия телефонен номер той е провел на дата 07.08.2004г. разговори съответно в 23.06ч и 23.10ч. с друго лице,в които се коментират обстоятелства ,отнасящи се именно до процесното убийство.

Като не е изпълнил задължението са по чл.146,ал.3 НПК въззивният съд е лишил обвинителната власт , като страна в процеса да събере доказателство,от значение за обективната истина по делото, респ.постановил е решението си без да вземе мерки за осигуряване пълно и весстранно изследване на всички обстоятелства от значение за правилното решаване на делото.

Съдържанието на разговора в посочените В. събрани посредством разрешени СРС е важно за изясняване обстоятелствата свързани с тежкото криминално престъпление. Видно е, че лице обозначено като М. споделя с друго лице опасенията си относно разследването на убийството. Основание за това му дала информация от неустановено лице работещо в системата на МВР за това, че лекият автомобил е намерен и върху някои предмети за намерени следи, уличаващи го в участие в последното. Съответно получава съвет "откраднал си я и си я продал", "Кво има толкова".

Без да е събрал исканото доказателство, въззивният съд е приел, че подс. М. не е едно от лицата провело телефонния разговор на 06.08.2004г., без да вземе предвид, че към момента на експлоатираните СРС М. е ползвал същия телефонен номер.

По отношение на второто обвинение срещу подс. Ст. Г. - това по чл. 354а НК съдът е приел, че изключването от доказателствената съвкупност на протокола за претърсване и изземване от 10.08.2004г. от дома на подс. Г. в [населено място], ж.к. "Т." [жилищен адрес] иззетата суха тревна маса/марихуана/ с нетно тегло 1.437 гр, въпреки назначената физико химична експертиза, не може да се ползва от съда за изграждането на вътрешното му убеждение, за извършено от Г. деяние по чл. 354а НК. Изводът на съда не почива на съвкупния доказателствен материал, а единствено на показанията на поемното лице Д., без да коментира тези на другото поемно лице Б..

С незаконосъобразното изключване от доказателствата на протокола за извършени в съответствие с НПК процесуални действия, съдът се е лишил от възможността на изгради вътрешното си убеждение въз основа на обективно, пълно и всестранно изследване на всички обстоятелства по делото. Допуснатите нарушения по чл.13,14,чл.107 НПК са съществени, тъй като са довели и до неправилно приложение на материалния закон и съставляват основание за отменяване на съдебния акт и връщане на делото за ново разглеждане.

При повторното разглеждане, следва да се съобрази изложеното, доказателствата да се обсъдят поотделно и в тяхната съвкупност, следва да се изпълни процедурата по чл.146, ал.3 НПК и установи дали подс. Ал.М. е лицето провело след убийството разговор с неидентифицирано лице, в който разговор е изразявал притеснения за възникнали проблеми, предвид намереният автомобил "Нисан Примера" и следи върху предмети съдържащи негови Д.-пръстови отпечатаци и биологичен материал. След пълното изследване на фактите и обстоятелствата по делото, съдът следва да даде отговор какво е участието на подсъдимите М. и Г. в инкриминираното по чл.116 НК обвинение, и обвинението по отношение на подс.Г. за деяние по чл.354а НК. Независимо, че доказателствата са косвени по своя характер, всяко от тях има своето място и значение в хронологията на тежкото престъпление. Това налага внимателна проверка и анализ и проследяването им в тяхната взаимовръзка.

В протеста са атакува и оправдателната присъда на подсъдимия Г. Д..

Следва отново да се направи преценка на доказателствата срещу подсъдимия Д. касателно повдигнатото му обвинение по чл.339, ал.1 НК.

Установено е, че жилището на ул. П.К." № 20 е собственост на бащата на подсъдимия. Подсъдимият е живеел там заедно със св. А.Г.. В едната стая имало каса, в която св. В.И. държал огнестрелни оръжия и боеприпаси. Тезата, че достъп до касата му осигурявал св. И. и той нямал ключ от касата е опровергана от доказателствата. Обстоятелството, че при задържането на подсъдимия във к."Св. В." ключът от касата се намирал у св. Г., изключва тезата на Д., че нямал достъп до процесната каса. Установено е още, че подс. Д. не е имал разрешение от органите на МВР да съхранява оръжие и боеприпаси на този адрес, на който при претърсването на 09.08.2004г. са намерени и иззети процесните оръжия „М." и общо 165 броя патрони-45 от които кал. 9x18мм., и 120 бр. кал. 7,65мм. Преценката, че не подсъдимия Д., а св. И. е държател на процесните оръжия и боеприпаси не почива на доказателствата по делото.

Жалбите на частните обвинители и граждански ищци предвид гореизложените съображения, обсъдени по-горе също са основателни. Доводите в тях следва да се имат предвид при повторното разглеждане на делото.

По изложените мотиви решението, като постановено при съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон, следва да се отмени и делото върне за ново разглеждане на същия съд от друг състав, от стадия на съдебното заседание.

Воден от горното и на основание чл.354, ал.1 т.4 вр.с чл.348, ал.1 т.1 и т.2 НПК, Върховният касационен съд, трето наказателно отделение

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯВА въззивно решение № 128 от 02.01.2013г. по внохд № 731/2012г. по описа на Софийския апелативен съд,наказателна колегия, 8 въззивен състав и **ВРЪЩА** делото за ново разглеждане на същия съд от друг състав, от стадия на съдебното заседание.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: